

[Finansministoren.]

bruges her i landet, og det må være både den til enhver tid siddende finansministers og folketingets opgave at sørge for, at en sådan lovgivning virker efter det formål og efter de forudsætninger, som den er gennemført ud fra.

Den forhøjelse på de 50 kr., som nu foreslås gennemført, vil efter vores opfattelse skabe denne balance.

Det kan godt være, at det stadig væk vil være en fordel at hjemmerulle cigaretter, men fordelene vil ikke være så stor, at man af den grund kan sige, det vil virke urimeligt.

Når man spørger om provenuet — og der er jo i forbindelse med forhøjelsen på de 50 kr. ikke opstillet nogen provenuberegning — må jeg sige, at det er der ganske enkelt ikke, fordi det helst ikke skulle give noget merprovenu. Meningen er jo, at hjemmerulningen skal blive mindre, og at forhøjelsen derfor ikke i sig selv vil give noget merprovenu. Men om der så vil komme et større provenu ind ved salget af de normale cigaretter tror jeg det ville være meget vanskeligt for os at skønne over.

Dermed er jeg i og for sig også inde på de betragtninger, som hr. Poul Dam var inde på, om det var regeringens opfattelse, at man skulle opretholde et stort og stigende cigaretforbrug. Der er vel lidt modstridende i denne opfattelse og i det spørgsmål, som hr. Poul Dam stiller, for når man forhøjer afgiften på den finskárne tobak med 50 kr., kan der da i hvert fald ikke deri ligge et incitament til at forøge cigaretforbruget, og jeg har svært ved at se, hvordan man kan drage den konklusion af den lovgivning; at skabe en dyrere vare vil normalt ikke medføre et stigende salg. Vi har intet ønske om, at cigaretforbruget skal stige, det vil jeg gerne understrege, og det ligger da heller ikke i lovforslaget.

Jeg siger også tak for de mange lyse ideer, der er fremsat om nye skatteobjekter; vi kan jo altid tage op til overvejelse, om vi skal have skat på persillehakkere. Der er

blevet skabt mange udmærkede konstruktioner i henseende til, hvad man skal beskatte på det ene og det andet område, og vi får jo senere lejlighed til at drøfte andre lovforslag i så henseende.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg har vanskeligt ved at forstå, at folketinget efterhånden har fået en sådan karakter, at selv mindre lovforslag ikke længere kan gennemføres, men skal gøres til store og i henhold til hr. Egon Jensens udtalelser beskæftigelsesmæssige problemer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om afgift af lystfartøjer.

(Lovforslag nr. 77. Fremsat 14/11 74).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Egon Jensen (S):

Finansministeren sagde, jeg havde talt om beskæftigelsesmæssige relationer i forbindelse med det forrige lovforslag. Jeg kan forstå, at regeringen beskæftiger sig mest med lovforslag, der ikke har muligheder for at komme igennem i folketinget. Sjældent eller vel aldrig har folketinget modtaget så mange protester som netop i anledning af dette forslag om afgift på lystbåde. Det er rigtigt, at da man behandlede regeringens første forslag om registreringsafgift på lystbåde, blev der fra flere partiers side udtalt